

3. Ἐφ' ὅσον ὁ Διευθυντὴς ἤθελε πεισθῆ ὅτι οὕτω ἐπιβάλλουσιν αἱ δημόσιαι ἀνάγκαι, οὗτος δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως οἰονδήποτε τελωνειακὸν γραφεῖον παραμείνῃ ἀνοικτὸν καὶ οἱ τελωνειακοὶ λειτουργοὶ εἶναι διαθέσιμοι ἐν αὐτοῖς ἢ ἀλλαγῇ πρὸς διεκπαιρέωσιν ἐργασίας, εἰς ἑτέρας ἡμέρας καὶ/ἢ ὥρας πλὴν τῶν καθοριζομένων ἐν παραγράφῳ 2 τῆς παρούσης Γνωστοποιήσεως, ἐπὶ τῷ ὄρω καταβολῆς τῶν ἐν τοῖς ἐφεξῆς τελῶν ὑπερωρίας :

Δι' ἕκαστον τελωνειακὸν λειτουργὸν	£ 1.250 μίλς καθ' ἑκάστην ὥραν
Δι' ἕκαστον ἀνώτερον τελωνοφύλακα ἢ τελωνοφύλακα	£ 0.750 μίλς καθ' ἑκάστην ὥραν.

4. Δι' ἑκάστην αἴτησιν ὑπερωριακῆς ἐργασίας καταβάλλονται τέλη, κατ' ἐλάχιστον ὄριον, δύο ὥρων :

Νοεῖται ὅτι—

(α) ἐὰν ἡ ὑπερωριακὴ ἐργασία ἀρχεταὶ ὀλιγώτερον τῶν δύο ὥρων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐπισημῶν ὥρων ἐργασίας καταβάλλονται τέλη ὑπερωρίας μόνον ἀναφορικῶς πρὸς τὸ διάστημα τὸ διαρρέον μεταξὺ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑπερωριακῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐπισημῶν ὥρων ἐργασίας.

(β) ἐὰν ἡ ὑπερωριακὴ ἐργασία περατοῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως δύο ὥρων ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐπισημῶν ὥρων ἐργασίας, καταβάλλονται τέλη ὑπερωρίας μόνον διὰ τὸ διάστημα τὸ διαρρέον ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐπισημῶν ὥρων ἐργασίας καὶ τῆς περατώσεως τῆς ὑπερωριακῆς ἐργασίας.

5. Οὐδὲν τέλος καταβάλλεται καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἐργασίαν σχεῖσιν ἔχουσαν πρὸς τὴν ἐπιθίβασιν ἢ ἀποθίβασιν ἐπιβατῶν ἐν τῷ Ἀερολιμένῳ Λευκωσίας.

Ἀριθμὸς 103

Ο ΠΕΡΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΝΟΜΟΣ

(ΝΟΜΟΙ 41 ΤΟΥ 1962, 7 ΤΟΥ 1964 ΚΑΙ 43 ΤΟΥ 1966)

Γνωστοποιήσις δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 7 (1) (β) καὶ 7 (2) (β).

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐνασκοῦν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγούμενας εἰς αὐτὸ δυνάμει τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἐδαφίου (1) καὶ τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἐδαφίου (2) τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ περὶ Ἀρχιτεκτόνων καὶ Πολιτικῶν Μηχανικῶν Νόμου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὁ Νόμος»), τῇ συμβουλῇ τοῦ Συμβουλίου, γνωστοποιεῖ ὡς ὅτι ἐπιπροσθέτως πρὸς τὰ Πανεπιστήμια καὶ Ἰδρύματα τὰ καθοριζόμενα εἰς τὸν Πρῶτον καὶ Δεύτερον Πίνακα τῆς Γνωστοποιήσεως τῆς δημοσιεύσεως ὑπ' ἀρ. 40 εἰς τὸ Τρίτον Παράρτημα τῆς ἐπισημοῦ ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 24ης Ἰανουαρίου 1963, καὶ εἰς τὰς Γνωστοποιήσεις τὰς δημοσιευθείσας ὑπ' ἀρ. 202, 821, 374 καὶ 671 εἰς τὸ Τρίτον Παράρτημα τῆς ἐπισημοῦ ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 25ης Ἰουνίου 1964, τῆς 30ης Δεκεμβρίου 1965, τῆς 18ης Μαΐου 1967 καὶ τῆς 11ης Αὐγούστου 1967, ἀντιστοίχως, τὰ ἀναφερόμενα Πανεπιστήμια καὶ Ἰδρύματα τὰ καθοριζόμενα εἰς τὸν Πρῶτον καὶ Δεύτερον ὡς κάτωθι Πίνακα ἐνεκρίθησαν ὡς Πανεπιστήμια καὶ Ἰδρύματα ἐπιπίποντα ἐντὸς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἐδαφίου (1) καὶ τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἐδαφίου (2) τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Νόμου, ἀντιστοίχως.

ΠΡΩΤΟΣ ΠΙΝΑΞ

("Άρθρον 7 (1) (6) 'Αρχιτέκτονες)

ROME, ITALY	RETTORE DELL UNIVERSITA DELLI STUDI DI ROMA. FACOLTA DI ENGENDERIA CIVILE E DI ARCHITECTURA.
Munich, GERMANY	TECHNISCHE HOCHSCHOLE MUNCHEN DIPLOM—ENGENIEORS ARCHITEKTOR (Τμήμα 'Αρχιτεκτονικής)

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΙΝΑΞ

("Άρθρον 7 (2) (6) Πολιτικοί Μηχανικοί)

MOSCOW U.S.S.R.	LUMUMBA FRIENDSHIP UNIVERSITY MASTER OF SCIENCE IN CIVIL ENGINEERING.
MILANO	POLITECHNICO DI MILANO FACOLTA DI ENGENDERIA (Δίπλωμα Πολιτικού Μηχανικού)
ROME, ITALY	RETTORE DELL UNIVERSITA DELLI STUDI DI ROMA FACOLTA DI ENGENDERIA CIVILE E DI ARCHITECTURA.

'Εξεδόθη τῆ 26ῆ 'Ιανουαρίου 1968.

(Υ.Ε. 292/59/8.)

'Αριθμός 104

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 20 ΚΑΙ 49 ΤΟΥ 1964, 26, 27 ΚΑΙ 44 ΤΟΥ 1965, 5, 14,
41 ΚΑΙ 76 ΤΟΥ 1966 ΚΑΙ 38 ΚΑΙ 70 ΤΟΥ 1967)

Κανονισμοί δυνάμει τοῦ ἄρθρου 21

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐνασκοῦν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγου-
μένας εἰς αὐτὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ περὶ τῆς Ἐθνικῆς Φρου-
ρᾶς Νόμου, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦς Κανονισμοὺς :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ τῆς Ἐθ-
νικῆς Φρουρᾶς (Χορηγήματα εἰς Ἐξαρτωμένους Πεσόνητων καὶ εἰς Ἀνα-
πήρους) (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ τοῦ 1967 καὶ θὰ ἀναγινώ-
σκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς (Χορηγήματα
εἰς Ἐξαρτωμένους Πεσόνητων καὶ εἰς Ἀναπήρους) Κανονισμῶν τοῦ
1966 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοί»).

'Επίσημος
'Εφημερίς
Παράρτημα
Τρίτον :
15.12.1966.

2. Ὁ Κανονισμὸς 21 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν τροποποιεῖται διὰ
τῆς εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ προσθήκης τῆς κάτωθι παραγράφου (2), τοῦ
ὀφισταμένου μέρους αὐτοῦ ἀριθμουμένου ὡς παράγραφος (1) :

«(2) Ὁ παρῶν Κανονισμὸς δὲν ἐφαρμόζεται εἰς οἰονδη-
ποτε ἐπίδομα ἐκπαιδύσεως παρεχόμενον δυνάμει τοῦ ἄρ-
θρου 24 τοῦ περὶ Ταμείου Συντάξεων καὶ Ἐκτάκτων Ἐπι-
δομάτων τῶν ἐκ τῶν πεσόνητων καὶ τῶν θυμάτων τοῦ ἀγῶ-
νος ἐξαρτωμένων καὶ τῶν ἀναπήρων αὐτοῦ Ἑλληνικοῦ
Κοινοτικοῦ Νόμου ἢ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ περὶ Τα-
μείου Συντάξεων καὶ Ἐκτάκτων Ἐπιδομάτων τῶν ἐκ τῶν
πεσόνητων καὶ τῶν θυμάτων τοῦ ἀγῶνος ἐξαρτωμένων καὶ
τῶν ἀναπήρων αὐτοῦ (Τροποποιητικοῦ) Νόμου τοῦ 1966».

3. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θεωροῦνται ὡς τεθέντες ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ
τῆς 15ῆς Δεκεμβρίου 1966.

'Εξεδόθησαν τὴν 28ῆν Δεκεμβρίου 1967.

'Ελλ. Κοιν.
Νόμοι
4' τοῦ 1962
17 τοῦ 1962
4' τοῦ 1964
6 τοῦ 1966.